

Huwelijk

door: -

Genesis 2:22; 24:14

1. In de Bijbel lezen we geen enkele voorgeschreven plechtigheid bij het huwelijk zelf onder de Joden, alleen lezen we van een bruiloft. (Joh. 2). Wel worden allerlei voorschriften gegeven, maar deze hebben betrekking op het rein en heilig houden van deze verbintenis in de praktijk. (Zie Deuteronomium 7:14 en verschillende andere plaatsen in Leviticus en Deuteronomium).

2. Napoleon voerde de registratie van het burgerlijk huwelijk in. We hebben dit te beschouwen als een gebod van de overheid als Gods dienares, ons daaraan te onderwerpen en het aan te nemen als het tijdstip van de huwelijksverbintenis. Het huwelijk is een aardse instelling en de regering van de huwelijksluiting behoort zeker tot de competentie van de overheid.

3. Wanneer mag men huwen? Wanneer in de bijbelse tijd twee jonge mensen willen huwen, stonden daaraan gewoonlijk niet zoveel bezwaren in de weg als in onze gecompliceerde maatschappij met het woningvraagstuk en bestaansmogelijkheid, waaraan wel eens te hoge eisen gesteld worden.

Enkele bijbelse voorwaarden waaraan het huwelijk moet voldoen wil ik hier noemen.

- A. Gaat niet met ongelovigen onder een ongelijk juk (2 Kor. 6:14).
- B. Kinderen, weest jullie ouders in alles gehoorzaam (Kol. 3:20).
- C. Maak buiten uw werk gereed en bereid het voor u op het veld; daarna kunt gij uw huis bouwen (Spr. 24:27).

Hieruit kunnen we besluiten, dat, wanneer twee gelovige jonge mensen elkaar hebben liefgekregen, de ouders hun toestemming hebben gegeven en de jongeman in staat is zijn vrouw te onderhouden, aan de voornaamste voorwaarden om te trouwen is voldaan. Er zouden nog meer voorwaarden genoemd kunnen

worden, dit past echter beter in een artikel over verloving en huwelijk.

4. In veel kerken in ons land vindt na het burgerlijk huwelijk de kerkelijke bevestiging plaats, waar een voorganger als Gods vertegenwoordiger man en vrouw aan elkaar verbindt. Moet dan in alle "gemeenten" niet iemand met gave van herder door God gebruikt worden om het huwelijk te bevestigen?

Vooropgesteld zij dat God zelf man en vrouw aan elkaar geeft en tot elkaar brengt. "*Hij bracht haar tot Adam*" (Gen. 2:22); "*Dat het meisje dat Gij haar hebt bestemd voor uw knecht Isaak*" (Gen. 24:14); "*Wat dan God heeft samengevoegd, laat een mens dat niet scheiden*" (Matt. 19:6).

Wanneer God twee jonge mensen tot elkaar gebracht en samengevoegd heeft, is er geen menselijke vertegenwoordiger nodig om dit te bevestigen. Indien God dit nodig achtte, zouden we ongetwijfeld hiervoor een aanwijzing vinden in de Bijbel. We hebben daarom ook niemand nodig, welke gaven hij ook bezit om dit te doen. Bovendien heeft God aan niemand het gezag gegeven om dit te doen buiten de overheid.

Het is een geheel andere zaak, wanneer het jonge paar deze ingrijpende en gewichtige verandering in hun leven wil beginnen samen met de gelovigen waarmee zij verbonden zijn te bidden. En het kan goed zijn als een broeder hun daar in een korte toespraak iets voor hun verdere levensweg wil meegeven. Het is geen bijeenkomst die in de Bijbel wordt voorgeschreven, maar het is ongetwijfeld goed dat bij zo'n gelegenheid de gelovigen tot gebed samenkomen om hen bij de Heer aan te bevelen, daar we weten wat een waarde en kracht het gemeenschappelijk gebed heeft.

Hoe meer deze samenkomst het karakter heeft van een eenvoudige bidstond, en hoe minder men tracht, hierbij een kerkelijke plechtigheid te imiteren (waar gevaar voor bestaat) des te gezegender zal deze bidstond zijn.

Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 66